

§ 9. Przedmiotem wygranych na loteriach fantowych nie mogą być: złoto, srebro i platyna w stanie nieprzerobionym, pieniądze, papiery wartościowe, nieruchomości oraz przedmioty monopolów państwowych.

§ 10. Zezwolenie na urządzenie loterii fantowej może być w każdym czasie cofnięte bez odszkodowania w przypadku przekroczenia przepisów o monopolu loteryjnym lub nieprzestrzegania planu gry.

§ 11. Od decyzji w sprawach zezwoleń na urządzenie loterii fantowej służy prawo odwołania się do izby skarbowej, jeżeli decyzja została wydana przez urząd skarbowy akcyz i monopolów państwowych, do Dyrektora Polskiego Monopolu Loteryjnego, jeżeli decyzja została wydana przez izbę skarbową i do Ministerstwa Skarbu, jeżeli decyzja została wydana przez Dyrektora Polskiego Monopolu Loteryjnego.

Loterie klasowe Polskiego Monopolu Loteryjnego.

§ 12. Plany prowadzonych przez Polski Monopol Loteryjny loterii klasowych ustalają ilość i cenę losów, ilość i wysokość wygranych oraz terminy i sposób rozgrywania loteryj.

§ 13. Osoby zainteresowane mogą przeglądać plany prowadzonych przez Polski Monopol Loteryjny loterii klasowych u kolektorów, tj. u osób, z którymi Polski Monopol Loteryjny zawarł umowę na sprzedaż losów.

§ 14. Opłata monopolowa od prowadzonych przez Polski Monopol Loteryjny loterii klasowych wynosi 20% sumy wszystkich przewidzianych w planie wygranych we wszystkich klasach tych loterii.

§ 15. Wygrane na prowadzonych przez Polski Monopol Loteryjny loteriach klasowych wypłaca się okazielowi za zwrotem losu, przy czym Polski Monopol Loteryjny nie ma obowiązku badania uprawnienia okaziciela,

może jednak wstrzymać wypłatę wygranej, jeżeli zachodzą uzasadnione wątpliwości co do uprawnienia okaziciela do rozporządzania losem. Okresów, na jakie została wstrzymana wypłata, nie wlicza się do określonego niżej w § 16 okresu, którego upływ skutkuje przedawnienie prawa do żądania wypłaty wygranej.

§ 16. (1) Prawo żądania wypłaty wygranych na prowadzonych przez Polski Monopol Loteryjny loteriach klasowych wygasa po upływie 5 miesięcy od ostatniego dnia ciągnięcia danej klasy.

(2) Żadne reklamacje z powodu utraty lub zniszczenia losów nie będą uwzględniane.

§ 17. Każdy kolektor obowiązany jest:

1) dawać do przejrzania plany gry bieżących loterii klasowych wszystkim zgłaszającym się, a tabele wygranych bieżącej i ostatniej poprzedniej loterii osobom okazującym los na te loterie,

2) sprzedawać posiadaczom nabytych u niego w danej loterii klasowej losów tej samej ilości losów do następnej klasy, oznaczonych tymi samymi numerami, pobierając za te losy należność tylko za jedną klasę,

3) wypłacać na żądanie wygrywających nie przekraczające 300 zł wygrane, jakie padły na nabyte u niego losy.

Przepisy końcowe.

§ 18. Osoby, posiadające zezwolenia na sprzedaż losów, przewidziane w art. 17 ust. (2) ustawy z dnia 9 lipca 1936 r. o polskim monopolu loteryjnym (Dz. U. R. P. Nr 55, poz. 398), obowiązane są stosować się do przepisów instrukcji, jaką wydaje Dyrektor Polskiego Monopolu Loteryjnego.

§ 19. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Skarbu: *E. Kwiatkowski*

135

ROZPORZĄDZENIE MINISTRÓW: SPRAW WEWNĘTRZNYCH I SKARBU

z dnia 27 lutego 1937 r.

o wysokości sum na koszty akcji przeciwpożarowej na rok 1937.

Na podstawie art. 39 ustawy z dnia 13 marca 1934 r. o ochronie przed pożarami i innymi klęskami (Dz. U. R. P. Nr 41, poz. 365) zarządza się co następuje:

§ 1. Wysokość sum, jakie powinny być przeznaczone przez prawnopubliczne i prywatne zakłady ubezpieczeń na koszty akcji przeciwpożarowej, ustala się na rok 1937 w następującej wysokości:

dla Powszechnego Zakładu Ubezpieczeń Wzajemnych w Warszawie	
— w dziale przymusowym	4%
— w dziale dobrowolnym	2%
dla Zakładu Ubezpieczeń Wzajemnych w Poznaniu	3%
dla prywatnych zakładów ubezpieczeń od każdego zakładu	1½%

od sumy składek brutto zarówno bieżących jak i zaległych, zebranych przez te zakłady w r. 1936 z tytułu ubezpieczenia od ognia.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Spraw Wewnętrznych:
Sławoj Składkowski
Minister Skarbu: *E. Kwiatkowski*

136

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SPRAW WOJSKOWYCH

z dnia 9 marca 1937 r.

w sprawie wykonania rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 28 października 1933 r. o uposażeniu wojska i marynarki wojennej.

Na podstawie art. 58 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 28 października 1933 r. o uposażeniu wojska i marynarki wojennej (Dz. U. R. P. z 1937 r. Nr 8, poz. 66) zarządzam co następuje:

§ 1. (1) Artykuły powołane w rozporządzeniu niniejszym bez bliższego określenia oznaczają artykuły rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 28 października 1933 r. o uposażeniu wojska i marynarki wojennej (Dz. U. R. P. z 1937 r. Nr 8, poz. 66).

(2) Paragrafy powołane w rozporządzeniu niniejszym bez bliższego określenia oznaczają paragrafy rozporządzenia niniejszego.

Do art. 5.

§ 2. Uposażenie w wymiarze, przewidzianym dla stolicy, przysługuje żołnierzom zawodowym, posiadającym stałą przynależność służbową w obrębie garnizonu stołecznego.

Do art. 11 i 28.

§ 3. (1) Jednorazową kwotę na wyekwipowanie dla mianowanych podporucznikami zawodowymi lub chorążymi zawodowymi, albo też zastępujące tę kwotę w całości lub częściowo wyekwipowanie w naturze, określa osobne zarządzenie. Wypłata powyższej należności lub wydanie wyekwipowania w naturze następuje w dniu ogłoszenia mianowania. W razie zarządzenia mianowania z mocą obowiązującą wstecz ponad 3 miesiące, potrąca się mianowanemu z jednorazowej kwoty na wyekwipowanie, a w przypadku otrzymania wyekwipowania w naturze — z uposażenia, koszt zużycia umundurowania skarbowego za cały czas korzystania z tego umundurowania, począwszy od tego dnia, od którego mianowanie obowiązuje. Potrąceniu podlega tylko koszt zużycia umunduro-

wania sukiennego (furażerki, rogatywki, kurtki sukiennej, spodni sukiennych, spodni wyjściowych ciemnych, płaszcz sukiennego i owijaczy sukiennych) oraz obuwia. Koszt zużycia oblicza się dziennie przy uwzględnieniu normy trwałości, czasu noszenia i ceny, ustalonej dla danego przedmiotu.

(2) Wypłata jednorazowej kwoty na wyekwipowanie lub wydanie wyekwipowania w w naturze oficerom rezerwy powołanym do służby czynnej celem przemianowania na zawodowych, którzy tego rodzaju należności jeszcze nie otrzymali, następuje w dniu rozpoczęcia służby czynnej.

§ 4. Roczny dodatek na uzupełnienie wyekwipowania jest płatny za cały rok kalendarzowy z góry łącznie z uposażeniem za miesiąc styczeń z ograniczeniami zawartymi w § 5 ust. (1) i (2) oraz w § 6 i 7. Dodatek ten należy się wszystkim oficerom i chorążym (równorzędnym), mającym prawo do uposażenia za miesiąc styczeń tego roku kalendarzowego, za który następuje wypłata dodatku.

§ 5. (1) Roczny dodatek na uzupełnienie wyekwipowania otrzymują:

- oficerowie zawodowi mianowani z podchorążych oraz chorążowie zawodowi (równorzędni), mianowani z podoficerów zawodowych — po upływie 2 lat od dnia mianowania podporucznikami zawodowymi lub chorążymi zawodowymi (równorzędnymi);
- oficerowie rezerwy, powołani do służby czynnej celem przemianowania na zawodowych, którzy przy powołaniu otrzymali jednorazową kwotę na wyekwipowanie albo zastępujące tę kwotę w ca-